

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

· Ιδιωτῶν Δραχ. 75
Κοινοτήτων, Εταιρειῶν > 300

· Επιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσίευσις, πληστηρα-
πομοί, ἀγγελίαι, κλ.π. 5 δραχ.
κατά στίχον.Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνε-
ται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ

Ἡ περίοδος τὴν ὁποίαν διερχόμε-
να είναι ἀναμφισβήτητος ἴστορικη.
Μακρὸς τὸν ἑνίκητην συγγραφέα
τοῦ ὅ. ἀσχοληθῆ μιὰ μέρος μὲν αὐτῇ.
Βλέπω ἀπὸ τῷρα νὰ τοῦ προσμειδῆ
ἡ δόξα καὶ ὁ θρίαμβος. Διότι τὸ ὄντο
θὰ εἴναι ἀρδόνον καὶ σπαρταρι-
στό. Καὶ ἔνας μονάχα συγγραφέος
δὲν θάνατος ἀρκεῖ. Πολλοὶ ὅ. ἀσχο-
ληθοῦν γιὰ τὴν ζωὴν καὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους τῆς ἐποχῆς μας. Πλήθος βιβλία
ἀνέδοθον γιὰ νὰ περιγραφούν τὴν
ζωὴν τῶν συγχρόνων μας—τὴν ζωὴν
μας. Οπως βλέπετε σήμερα σωρείαν
βίβλων γιὰ τὴν ἀρχαιότητα, γιὰ τὸν
μεσαίωνα, γιὰ τὴν Γαλλικὴ ἐπανάστα-
ση καὶ γιὰ τὸσα καὶ τόσα ἄλλα πρά-
γματα καὶ πρόσωπα, ἔτσι θά... στοι-
χειούντος καὶ τὸ βιβλία ποὺ θὰ περι-
γράφονται αὖθις τὴν ομηρινὴν ζωὴν τῶν
Ρομανῶν...

Ἡ Ἑλλάδα διατρέχει ὡραν κρίσι-
ων καὶ ἡ χρονογραφία τῆς θὰ περιάσει
σὲ πολλές σελίδες στὰ λεξικά. Βο-
σκεταὶ σὲ μεταβατική ἐποχῇ—ἀπὸ
τὴν πρωτόγονη κατάσταση στὸν πο-
λιτισμό.

Ολὰ τὰ διμακά καὶ τὰ ἀτομικά,
τὰ πολιτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ θη-
σκευτικά καὶ τὰ θήμικα φαινόμετα τὸ
μαρτυροῦν. Ναὶ, ὅλοι ἡμεῖς οἱ προ-
σδαιοὶ καὶ οἱ ἀσήμαντοι, οἱ γράφον-
τες καὶ οἱ ἀγράμματοι, οἱ ἀξιωμα-
τοῦντοι καὶ οἱ πληθεῖοι, οἱ κυβερνό-
μενοι καὶ οἱ κυβερνόντες, οἱ γαλα-
ζιαίμαται τοὺς ἀπόποιος, τὰ ἀδεν-
τικά καὶ οἱ σκλάβοι των, οἱ ἀγδρες καὶ
οἱ γυναῖκες, οἱ μπεμπέδες καὶ οἱ κο-
λυνταρίσμενοι ὑπόψηφοι τῶν βασιλεί-
ων τῆς Ταρτάρου, ὅλοι σὺν λίγηδην-
καὶ ἀθώοις εἴμαστε νοῦρεα δι... ἀ-
ξιοπειρεγον ἀνάγνωσμα.

Φιναστήτε μεθαύριον πόσο θὰ
ξεκαρδίζωνται νὰ ἐντριψοῦν οἱ μετα-
γενέστεροι στὰ χάλια τῶν προγένων
των.

Ολα μας—καὶ πρῶτα—πρῶτα ἡ-
μεῖς οἱ ἰδιοὶ—είναι «πρωτοτύπως»
κωμικοτραγαϊκά, ἀσυνάρτητα, ἀσυνε-
πή, ἀντιφατικά, λέξις καὶ κάπιος ἀ-
μιμητος γελοιογράφος φεγεσέρ συνέ-
λαβε τὴν σύνθεση τῶν ζωηροτέρων
ἀντιθέσεων.

Πάροτα δοπιαὶ πλευρὰ θέλτε: τὴν
ἀτομική, τὴν οἰκογενειακή, τὴν κοι-
νωνική, τὴν πολιτική, τὴν θρησκευ-
τική—ὅποια ἄλλη. «Ολα ἀλληλοπα-
λαίβονται καὶ ἀλληλοσυγχρόνονται.
Ἐσχειλη ἀνηθικότηται καὶ προσπο-
ίσις ἀγνόστην. Ἀλογάρισται πολε-
τέλαιαι καὶ τρομακτικὴ κακομοιχία.» Α-
μετρος πλούτος καὶ φτιχτὴ φτώχεια.
Χαίρεται ὁ ἔνας, σπαράζει ἀπὸ τὸν
πόνον ὁ ἄλλος. Ξεφαντώνει πλουσι-
όρχοντα ὁ ἔνας, πεθαίνει τῆς πείνας
ὁ ἄλλος. «Ο.., ιερὸς δεσμὸς τῆς οἰκο-
γενείας ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά καὶ τὰ ἀ-
τελείωτα καὶ πολυποίκιλα οἰκογενια-
κὰ δράματα ἀπὸ τὴν ἄλλην. Ὁ ἀδελ-
φός γιὰ μιὰ πεθαίνει καὶ γιὰ φι-
λοπήδημα ἔσπλανει κάτω μὲ τὴν κο-
μποῦρα τὸν ἀδελφό. Ὁ πατέρας δια-
φεύγει τὴν ἀνήλικη κόρη τοῦ. Ἡ μη-
τέρα ἔχει ἀνόμονες σχέσεις μὲ τὸν
γυνι της. Ἡ ἀδελφὴ ἔρωτοτοροή μὲ
τὸν ἀδελφό της. Ἡ εἰλικρίνης καὶ
ἄκλοντος πίστη μας στὸ Θεό καὶ τὰ
διάφορα καὶ πολιτούκλα...» Ἐτο Χρι-
στο σου, τὴν Παναγιά σου, τὰ καν-
τικά καὶ δλοντοὺς τοὺς Ἀγίους καὶ τὰ
σύνεργά των. Οἱ καλόγεροι διενεργοῦν
εὑρίστατο λαθρεμπόριον λευκών συρ-
κός (θηλυκῶν καὶ ἀρσενικῶν). Οἱ
ιεράρχαι κηρύσσουν ἐπαναστάσιν. Οἱ
υπονογοὶ κλέρονται μὲ τὸν τοὺς
χέρια. Οἱ «καλές» κυρίες ματερέσ-
σουν σκύλους γιὰ τὴν ἵκανοτοίησιν
τῶν σεξουαλικῶν τῶν ιδιοτοποιῶν...
Καὶ τόσο καὶ τόσο ἄλλα «ῶν οὐκ
ἔστι ωὐθιμός!!!».

Τι σίμαστε, λοιπόν, οἱ ομηρείνοι
Ρωμαῖοι. Οἱ πολιτούκλοι, οἱ οι-
κάντυράδοντες, κοινωνιοτέλογοι, οἱ οι-
ηθικολογοῦντες διερμάρμενοι, λεγο-
τεχνεῖντες ἀδέξιοι, οἱ πλουτίζοντες

ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΤΟΠΕΔΙ

ΤΟ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟ ΧΩΡΙΟ

Τὸ μικρὸ μας χωρίῳ (παλὴ με-
τόχι καὶ σήμερα πρόσφαγικός συ-
νοικισμός) εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ
λησμονημένα καὶ ἐγκαταλειμένα
χωρὶ τῆς Χαλκιδικῆς. Καὶ πολλὰ
ἄλλα χωρὶ παραπονοῦνται πῶς
δὲν γνωρίσουν καθόλου τὴν κρατi-
κὴν στοργὴν καὶ φροντίδα, ἀλλὰ
οὐτά ἵστως νὰ τὸ λένε αὐτὸν καὶ
ἀπὸ διάθεση γκρίνιας η γιὰ νὰ κερδί-
σουν περισσότερα. Ἐκεῖνο ὥρως τὸ
χωρὶ ποὺ δὲν γνωρίσουε τὸν πῆ-
χο κατέλαβε μας.

Ἀποξενισμένοι δόλτελα ἀπὸ τὸν
κόρμο, καταντεῖ νὰ ξαναγνώσωμε
στὸν πρωτογονισμό—τέτοια εἶναι ἡ
εὐηγέρηση περισσότερα.

Ἄν πητε δὲ καὶ γιὰ... σύγχρο-
να ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ... ἔχουμε
τόσα, δσα εἶχαν καὶ οἱ πρόγονοι
μας ἐδῶ καὶ δέκα χιλιάδες χρόνια.

Φαντασθῆτε μονάχα λόγω της Ομού-
λιας γιατὶ δὲν ύπαρχουν στὸ χωρὶ

μας ὅπη βρῦσες ἀλλὰ οὐτε κάν
βαθυτήγαδα.

Ο 'Εποικισμὸς εἶχε πρὸ πεντα-
ετίας ἐπιχειρήσει νὰ μᾶς φέρῃ τερό-
γο. Εφριαστε δὲ καὶ δύο βρύσες—τὶς
δότες τὶς καμαρώνουμε τῷρα ξε-
ρὲς. Δὲν ἔφρασαν δύος τὰ χορίμα-
τα καὶ... ἔξαπλουνθύμε καὶ μὴ παγάδο-
σις (τάξις) ὑπάρχει.

Ἀλλὰ μήπως ἔχουμε εἰκαλησία;
Οὔτε εἶχαμε οὔτε θὰ ἀποχτήσουμε
ποές. Τι μᾶς χρειάζεται ἄλλως τε.
Τώρα αὐτὰ τὰ «μπαρδάκια» ξεπέ-
ρασαν, ἔγινε ντεμοντέ, ἀχρησταὶ καὶ
γελειοποιοῦν δροπον τοντού τολμᾶ
ἄκρια νὰ τὰ πιστεύει καὶ νὰ τὰ ἀ-
νέχεται, "Ετοὶ δὲν εἶναι; Εκκλησί-
ες θὰ φιλάνουμε τώρα!.. Σὲ καλό
μας... Υπάρχουν τόσα ἄλλα σπου-
δαῖα καὶ χριστιανικά πράγματα. "Ε-
τοὶ, ἀσφαλῶς σκέφτονται οἱ περί-
φημοι ἀριθμοί καὶ γιατὶ δὲν ἔ-
ποφασίσουν νὰ μᾶς φιλάσουν ἐκ
κλησία.

Καὶ μήπως: ὑπάρχει σχολεῖον;

· Αλλη ἀχρηστή πολυτέλεια αὐτῆς.

· Υπάρχει, βέβαια, ἔνα κτίριο ἡμιτε-
λές ποὺ κινδυνεύει νὰ καταστραφεῖ
καὶ αὐτό. Καὶ μονάχα μὴ παγάδο-

σις (τάξις) ὑπάρχει.

· Αν πητε δὲ καὶ γιὰ... σύγχρο-

να ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ... ἔχουμε
τόσα, δσα εἶχαν καὶ οἱ πρόγονοι
μας ἐδῶ καὶ δέκα χιλιάδες χρόνια.

Φαντασθῆτε μονάχα λόγω της Ομού-
λιας γιατὶ δὲν ύπαρχουν στὸ χωρὶ

μας ὅπη βρῦσες ἀλλὰ οὐτε κάν
βαθυτήγαδα.

Ο 'Εποικισμὸς εἶχε πρὸ πεντα-
ετίας ἐπιχειρήσει νὰ μᾶς φέρῃ τερό-
γο. Εφριαστε δὲ καὶ δύο βρύσες—τὶς
δότες τὶς καμαρώνουμε τῷρα ξε-
ρὲς. Δὲν ἔφρασαν δύος τὰ χορίμα-
τα καὶ... ἔξαπλουνθύμε καὶ μὴ παγάδο-
σις (τάξις) ὑπάρχει.

Ἀλλὰ μήπως ἔχουμε εἰκαλησία;

Οὔτε εἶχαμε οὔτε θὰ ἀποχτήσουμε
ποές. Τι μᾶς χρειάζεται ἄλλως τε.
Τώρα αὐτὰ τὰ «μπαρδάκια» ξεπέ-
ρασαν, ἔγινε ντεμοντέ, ἀχρησταὶ καὶ
γελειοποιοῦν δροπον τοντού τολμᾶ
ἄκρια νὰ τὰ πιστεύει καὶ νὰ τὰ ἀ-
νέχεται, "Ετοὶ δὲν εἶναι; Εκκλησί-
ες θὰ φιλάνουμε τώρα!.. Σὲ καλό
μας... Υπάρχουν τόσα ἄλλα σπου-
δαῖα καὶ χριστιανικά πράγματα. "Ε-
τοὶ, ἀσφαλῶς σκέφτονται οἱ περί-
φημοι ἀριθμοί καὶ γιατὶ δὲν ἔ-
ποφασίσουν νὰ μᾶς φιλάσουν ἐκ
κλησία.

Καὶ μήπως: ὑπάρχει σχολεῖον;

· Αλλη ἀχρηστή πολυτέλεια αὐτῆς.

· Υπάρχει, βέβαια, ἔνα κτίριο ἡμιτε-
λές ποὺ κινδυνεύει νὰ καταστραφεῖ
καὶ αὐτό. Καὶ μονάχα μὴ παγάδο-

σις (τάξις) ὑπάρχει.

· Αν πητε δὲ καὶ γιὰ... σύγχρο-

να ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ... ἔχουμε
τόσα, δσα εἶχαν καὶ οἱ πρόγονοι
μας ἐδῶ καὶ δέκα χιλιάδες χρόνια.

Φαν

